

دعای 31 از صحیفه سجاده : نیایش در ذکر توبه و طلب آن از خدای تعالی

اللَّهُمَّ يَا مَنْ لَا يَصِفُهُ نَعْتُ الْوَاصِفِينَ

وَيَا مَنْ لَا يُجَاوِزُهُ رَجَاءُ الرَّاجِينَ

وَيَا مَنْ لَا يَصِيعُ لَدَيْهِ أَجْرُ الْمُحْسِنِينَ

وَيَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى خَوْفِ الْعَائِدِينَ

وَيَا مَنْ هُوَ غَايَةُ خَشْيَةِ الْمُتَّقِينَ

هَذَا مَقَامٌ مِنْ تَدَاوُلَتِهِ أَيُّدِي الدُّنُوبِ، وَ قَادَتُهُ أَرْمَهُ الْخَطَايَا، وَ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِ الشَّيْطَانُ، فَقَصَرَ عَمَّا أَمَرَتْ بِهِ

تَغْرِيبًا، وَ تَعَاطَى مَا نَهَيْتَ عَنْهُ تَغْرِيبًا.

كَالْجَاهِلِ يَقْدِرْتَكُ عَلَيْهِ، أَوْ كَالْمُنْكَرِ فَضَلَ إِحْسَانِكَ إِلَيْهِ حَتَّى إِذَا انْفَتَحَ لَهُ بَصَرُ الْهُدَى، وَ تَقَشَّعَتْ عَنْهُ سَحَابُ

الْعَمَى، أَحْصَى مَا ظَلَمَ بِهِ نَفْسَهُ، وَ فَكَّرَ فِيمَا خَالَفَ بِهِ رَبَّهُ، فَرَأَى كَبِيرَ عِصْيَانِهِ كَبِيرًا وَ حَلِيلَ مُخَالَفَتِهِ حَلِيلًا.

فَأَقْبَلَ نَحْوَكَ مُؤْمَلًا لَكَ مُسْتَحْيِيًا مِنْكَ، وَ وَجَّهَ رَغْبَتَهُ إِلَيْكَ تَعَةً بِكَ، فَأَمَكَ يَطْمَعِهِ يَقِينًا،

وَ قَصَدَكَ بِخَوْفِهِ إِخْلَاصًا، قَدْ خَلَا طَمَعُهُ مِنْ كُلِّ مَطْمُوعٍ فِيهِ غَيْرُكَ، وَ أَفْرَخَ رَوْعُهُ مِنْ كُلِّ مَحْدُورٍ مِنْهُ سِوَاكَ.

فَمَثَلَ بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَضَرِّعًا، وَ غَمَّضَ بَصَرَهُ إِلَى الْأَرْضِ مُتَخَشِّعًا، وَ طَاطَأَ رَأْسَهُ لِعِزَّتِكَ مُتَذَلِّلًا، وَ أَبْتَكَ مِنْ سِرِّهِ

مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنْهُ خُضُوعًا، وَ عَدَدَ مِنْ دُنُوبِهِ مَا أَنْتَ أَحْصَى لَهَا خُشُوعًا،

وَ اسْتَعَاثَ بِكَ مِنْ عَظِيمٍ مَا وَقَعَ بِهِ فِي عِلْمِكَ وَ قَبِيحٍ مَا فَضَحَهُ فِي حُكْمِكَ مِنْ دُنُوبٍ أَدْبَرَتْ لَدَائِهَا فَذَهَبَتْ،

وَ أَقَامَتْ تَبِعَاتُهَا فَلَزِمَتْ.

لَا يُنْكِرُ يَا إِلَهِي عَدْلَكَ إِنْ عَاقَبْتَهُ، وَ لَا يَسْتَعْظِمُ عَفْوَكَ إِنْ عَفَوْتَ عَنْهُ وَ رَحِمْتَهُ، لِأَنَّكَ الرَّبُّ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا

يَتَعَاظَمُهُ عُفْرَانُ الدَّنْبِ الْعَظِيمِ

اللَّهُمَّ فَهَا أَنَا دَا قَدْ جِئْتُكَ مُطِيعًا لِأَمْرِكَ فِيمَا أَمَرْتَ بِهِ مِنَ الدَّعَاءِ، مُتَّجِرًا وَعَدَكَ فِيمَا وَعَدْتَ بِهِ مِنَ الْإِجَابَةِ، إِذْ

تَقُولُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ.

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، وَ الْغِييَ بِمَغْفِرَتِكَ كَمَا لَغَيْتُكَ بِإِفْرَارِي، وَ ارْفَعْنِي عَنِ مَصَارِعِ الدُّنُوبِ كَمَا

وَضَعْتَ لَكَ نَفْسِي، وَ اسْتُرْنِي بِسِتْرِكَ كَمَا تَأْتِيَنِي عَنِ الْإِنْتِقَامِ مِنِّي.

اللَّهُمَّ وَ نَبَتْ فِي طَاعَتِكَ نَبِيِّي، وَ أَحْكِمْ فِي عِبَادَتِكَ بَصِيرَتِي، وَ وَفِّقْنِي مِنَ الْأَعْمَالِ لِمَا تَغْسِلُ بِهِ دَنَسَ

الْخَطَايَا عَنِّي، وَ تَوَفِّقْنِي عَلَى مِلَّتِكَ وَ مِلَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا تَوَفَّقْتَنِي.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ كَبَائِرِ دُنُوبِي وَ صَغَائِرِهَا، وَ بَوَاطِنِ سَيِّئَاتِي وَ ظَوَاهِرِهَا، وَ سَوَالِفِ

زَلَّاتِي وَ حَوَادِثِهَا، تَوْبَةً مَنْ لَا يُحَدِّثُ نَفْسَهُ بِمَعْصِيَةٍ، وَ لَا يُضْمِرُ أَنْ يَعُودَ فِي خَطِيئَةٍ

وَ قَدْ قُلْتُ يَا إِلَهِي فِي مُحْكَمِ كِتَابِكَ إِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنِ الْعِبَادِ، وَ تَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ، وَ تُجِبُّ التَّوَابِينَ، فَأَقْبَلْ

تَوْبَتِي كَمَا وَعَدْتِ، وَاعْفُ عَن سَيِّئَاتِي كَمَا صَمِنْتَ، وَأَوْجِبْ لِي مَحَبَّتَكَ كَمَا شَرَطْتَ
وَلَكَ يَا رَبِّ شَرَطِي أَلَّا أَعُودَ فِي مَكْرُوهِكَ، وَصَمَائِي أَنْ لَا أَرْجِعَ فِي مَذْمُومِكَ، وَعَهْدِي أَنْ أَهْجُرَ حَمِيحَ
مَعَاصِيكَ.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَعْلَمُ بِمَا عَمِلْتُ فَأَغْفِرْ لِي مَا عَلِمْتَ، وَاصْرِفْني بِقُدْرَتِكَ إِلَيَّ مَا أَحْبَبْتَ.
اللَّهُمَّ وَعَلَيَّ تَبِعَاتٌ قَدْ حَفِظْتُهُنَّ، وَتَبِعَاتٌ قَدْ نَسِيْتُهُنَّ، وَكُلُّهُنَّ يَعْنِيكَ الَّتِي لَا تَنَامُ، وَعِلْمِكَ الَّذِي لَا يَنْسَى،
فَعَوِّضْ مِنهَا أَهْلَهَا، وَاحْطُطْ عَنِّي وَزَرَهَا، وَخَفِّفْ عَنِّي ثِقَلَهَا، وَاعْصِمْنِي مِنْ أَنْ أَقَارِفَ مِثْلَهَا.
اللَّهُمَّ وَإِنَّهُ لَا وَقَاءَ لِي بِالتَّوْبَةِ إِلَّا بِعِصْمَتِكَ، وَ لَا اسْتِمْسَاكَ بِي عَنِ الْخَطَايَا إِلَّا عَن قُوَّتِكَ، فَقَوِّبِي بِقُوَّةِ كَافِيَةٍ،
وَ تَوَلِّبِي بِعِصْمَةِ مَا بَعْدَهُ.

اللَّهُمَّ أَيْمًا عَبْدٌ تَابَ إِلَيْكَ وَهُوَ فِي عِلْمِ الْعَبِّ عِنْدَكَ فَاسِيحٌ لِتَوْبَتِهِ، وَ عَائِدٌ فِي ذَنْبِهِ وَ خَطِيئَتِهِ، فَإِنِّي أَعُودُ بِكَ
أَنْ أَكُونَ كَذَلِكَ، فَاجْعَلْ تَوْبَتِي هَذِهِ تَوْبَةً لَا أَحْتَاجُ بَعْدَهَا إِلَى تَوْبَةٍ، تَوْبَةً مُوجِبَةً لِمَخُوحِ مَا سَلَفَ، وَ السَّلَامَةَ
فِيمَا بَقِيَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَذِرُ إِلَيْكَ مِنْ جَهْلِي، وَ أَسْتَوْهِيكَ سُوءَ فِعْلِي، فَاصْمُمْنِي إِلَى كِتْفِ رَحْمَتِكَ تَطَوُّلاً، وَ اسْتُرْنِي
بِسِتْرِ عَافِيَتِكَ تَفَضُّلاً.

اللَّهُمَّ وَ إِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْ كُلِّ مَا خَالَفَ إِرَادَتَكَ،

أَوْ زَالَ عَن مَحَبَّتِكَ مِنْ خَطَرَاتِ قَلْبِي، وَ لِحَطَاتِ عَيْنِي، وَ حِكَايَاتِ لِسَانِي، تَوْبَةً تَسْلَمُ بِهَا كُلُّ جَارِحَةٍ عَلَيَّ
حِيَالِهَا مِنْ تَبِعَاتِكَ، وَ تَأْمَنُ مِمَّا يَخَافُ الْمُعْتَدُونَ مِنْ أَلِيمِ سَطَوَاتِكَ.

اللَّهُمَّ فَارْحَمْ وَحْدَتِي بَيْنَ يَدَيْكَ، وَ وَجِبْ قَلْبِي مِنْ خَشْيَتِكَ، وَ اضْطِرَابِ أَرْكَانِي مِنْ هَبِيَّتِكَ، فَقَدْ أَقَامْتَنِي يَا
رَبِّ دُنُوبِي مَقَامَ الْجَزِي يَغْنَايِكَ، فَإِنْ سَكَتَ لَمْ يَنْطِقْ عَنِّي أَحَدٌ، وَ إِنْ شَفَعْتُ فَلَسْتُ بِأَهْلِ الشَّفَاعَةِ.
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، وَ شَفِّعْ فِي خَطَايَايَ كَرَمَكَ، وَ عُدْ عَلَيَّ سَيِّئَاتِي بِعَفْوِكَ، وَ لَا تَجْزِنِي حَزَائِي مِنْ
عَفْوَتِكَ،

وَ ابْسُطْ عَلَيَّ طَوْلَكَ، وَ جَلِّبْنِي بِسِنِّكَ، وَ افْعَلْ بِي فِعْلَ عَزِيزٍ تَصَرَّعَ إِلَيْهِ عَبْدٌ ذَلِيلٌ فَرَحِمَهُ، أَوْ عَنِي تَعَرَّضَ
لَهُ عَبْدٌ فَعَيَّرَ فَنَعَشَهُ.

اللَّهُمَّ لَا خَفِيرَ لِي مِنْكَ فَلْيَخْفُرْنِي عِزُّكَ، وَ لَا شَفِيعَ لِي إِلَيْكَ فَلْيَشْفَعْ لِي فَضْلُكَ، وَ قَدْ أَوْجَلْتَنِي خَطَايَايَ
فَلْيُؤَمِّنِّي عَفْوُكَ.

فَمَا كُلُّ مَا نَطَقْتُ بِهِ عَن جَهْلِ مَنِّي بِسُوءِ أَثْرِي، وَ لَا نِسْيَانٍ لِمَا سَبَقَ مِنْ ذَمِيمِ فِعْلِي، لَكِنْ لِنَسَمَعِ سَمَائِكَ
وَ مَنْ فِيهَا وَ أَرْضِكَ وَ مَنْ عَلَيْهَا مَا أَظْهَرْتُ لَكَ مِنَ النَّدَمِ، وَ لَجَأْتُ إِلَيْكَ فِيهِ مِنَ التَّوْبَةِ.

فَلَعَلَّ بَعْضَهُمْ بِرَحْمَتِكَ بِرَحْمَتِي لِسُوءِ مَوْقِفِي، أَوْ تُدْرِكُهُ الرَّقَّةُ عَلَيَّ لِسُوءِ حَالِي فَيُنَالَنِي مِنْهُ بِدَعْوَةٍ هِيَ
أَسْمَعُ لَدَيْكَ مِنْ دُعَائِي، أَوْ شَفَاعَةٍ أَوْكَدُ عِنْدَكَ مِنْ شَفَاعَتِي تَكُونُ بِهَا نَجَاتِي مِنْ عَضِيكَ وَ قَوَزَتِي بِرِصَاكَ.
اللَّهُمَّ إِنْ يَكُنُ النَّدَمُ تَوْبَةً إِلَيْكَ فَأَنَا أَنْدَمُ النَّادِمِينَ، وَ إِنْ يَكُنُ التَّرُّكُ لِمَعْصِيَتِكَ إِنَابَةً فَأَنَا أَوْلُ الْمُئِيبِينَ، وَ إِنْ يَكُنُ
الِاسْتِغْفَارُ حِطَّةً لِلذُّنُوبِ فَإِنِّي لَكَ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ.

اللَّهُمَّ فَكَمَا أَمَرْتَ بِالتَّوْبَةِ، وَ صَمِئْتَ الْقَبُولَ، وَ حَثَّيْتَ عَلَيَّ الدَّعَاءَ، وَ وَعَدْتَ الْإِجَابَةَ، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، وَ
اقْبَلْ تَوْبَتِي، وَ لَا تَرْجِعْنِي مَرْجِعَ الْخَبِيَةِ مِنْ رَحْمَتِكَ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ عَلَيَّ الْمُذْنِبِينَ، وَ الرَّحِيمُ لِلْخَاطِئِينَ
الْمُنِيِّينَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ، وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ، صَلَاةً تَشْفَعُ لَنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ يَوْمَ الْفَاقَةِ إِلَيْكَ، إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَ هُوَ عَلَيْكَ بِسِيرٌ.

ترجمه:

خدایا ای کسی که توصیف و اصفان از وصفت فرو ماند، و ای کسی که امید امیدواران از تو درنگزد، و ای
کسی که اجر نکوکاران نزد تو ضایع نشود، و ای کسی که خوف عبادت کنندگان به تو پایان پذیرد، و ای
کسی که بیم پرهیزکاران به تو منتهی گردد، این مقام کسی است که گناهان او را دست بدست گردانده،
و شیطان بر او غالب گشته است، و از این جهت در برابر امر تو از روی بی‌مبالاتی کوتاهی کرده. و از سر
غرور به نواهی تو گرائیده است. مانند کسی که به قدرت تو بر خود جاهل، یا فضل و احسان ترا در باره
خویش منکر باشد. تا چون چشم هدایتش گشوده گشته و ابرهای کوری از برابرش پراکنده شده، ظلمهای
خود را در باره نفس خویش برشمرد، و در موارد مخالفت خود با پروردگارش فکر کرده، تا گناه بزرگش را
بزرگ و مخالفت عظیمش را عظیم دیده، پس در حالی که بتو امیدوار و از تو شرمسار بوده بسوی تو رو
آورده، و از سر اعتماد روی دلش را به جانب تو متوجه ساخته. پس از فرط اطمینان و یقین با بار طمعش
آهنگ تو کرده، و از سر اخلاص با توشه ترسش قصد درگاه تو نموده، در حالی که به هیچ کس جز تو طمع
نداشته، و از هیچ چیز غیر از تو نمی‌ترسیده، پس در حضور تو با حال تضرع ایستاده، و دیده‌اش را از روی
خضوع به زمین دوخته، و در برابر عزت با تذلل و خواری سر بزیر افکنده، و از سر فروتنی راز درونی خود
را که تو بهتر از او می‌دانی برای تو آشکار ساخته، و به آئین خشوع گناهانش را که تو حساب آن را بهتر
داری برشمرد، و از مهلکه عظیمی که در عالم علم تو بر او وارد شده و از کار زشتی که او را در دادگاه
حکومت تو رسوا ساخته بتو استغاثه کرده، همان گناهان که لذت‌هایش روی برتافته تا سپری شده و
وبالش همچنان بر جای مانده، تا مژمن گشته است. اکنون من، در پیشگاه تو مانند چنین بنده‌ای هستم
که با این اوصاف در حالی پیش تو ایستاده، که اگر عقوبتش کنی منکر عدل تو نشود، و اگر از او درگذری و
بر او رحمت آوری عفو ترا عجیب و عظیم نشمارد. زیرا که تو آن پروردگار کریمی هستی که آمرزش گناه
بزرگ در نظرت بزرگ نمی‌نماید.

خدایا پس اینک منم که در حال اطاعت فرمان تو در دعائی که به آن امر کرده‌ای، و در حال طلب وفای به
وعدت در اجابتی که وعده داده‌ای به درگاه تو آمده‌ام. آنجا که فرموده‌ای «مرا بخوانید تا شما را اجابت
کنم.»

خدایا پس بر محمد و آلش رحمت فرست، و با آمرزش خود با من برخورد کن، همچنانکه من با اعتراف خود

با تو برخورد کردم، و مرا از افتادن گاههای گناهان بردار، همچنانکه خود را برای تو پست ساخته‌ام، و مرا در پرده ستاربت بپوشان، همچنانکه در انتقامم درنگ کردی.

خدایا و نیتم را در طاعت خود ثابت ساز، و بصیرتم را در عبادتت قوی گردان، و مرا به اعمالی موفق دار که بوسیله آن چرك گناهان را از من بشوئی، و هنگام وفات مرا به ملت خود و ملت پیغمبرت: محمد علیه‌السلام بمیران.

خدایا من در این مقام خود بسوی تو باز می‌گردم. از گناهان کبیره و صغیره‌ام، و از معصیتهای پوشیده و آشکارم، و از لغزشهای دیرینه و تازه‌ام، مانند باز گشتن تائبی که خیال گناه در دلش نگذرد و فکر برگشتن به خطائی را به ضمیر راه ندهد، و تو خود فرموده‌ای - ای پروردگار من - در کتاب محکمت، که توبه را از بندگانت می‌پذیری، و از گناهان درمی‌گذری، و توبه کنندگان را دوست می‌داری. پس به مقتضای وعده خود توبه‌ام را بپذیر، و بر حسب ضمانت خود از گناهم درگذر و چنانکه شرط کرده‌ای، محبتت را بر من لازم گردان، و شرط من با تو - ای پروردگار من - آن است که به آنچه ناپسند تو است باز نگردم، و ضمانتم آنکه بکاری که پیش تو نکوهیده است رجوع نکنم، و پیمانم این است که از همه معاصی تو دوری گزینم. خدایا تو به آنچه من کرده‌ام داناتری پس بیامرز برای من آنچه را که می‌دانی و بازگردان مرا به قدرت خود به آنچه دوست داری.

خدایا، بر ذمه من غرامتها و مسئولیتهائی است که آنها را بیاد دارم و غرامتها و مسئولیتهائی هست که فراموش کرده‌ام، و همه آنها برابر چشم تو است که به خواب نمی‌رود و پیش علم تو است که فراموش نمی‌کند. پس در برابر آنها به صاحبانش عوض بده، و ورزش را از دوش من بینداز، و سنگینیش را از من تخفیف ده و مرا از ارتکاب مانند آنها بازدار.

خدایا، و من یارای انجام توبه ندارم مگر به نگهداری تو و از گناهها خودداری نمی‌توانم، مگر به قوت تو. پس مرا به نیروئی کافی و عصمتی مانع از گناه تعهد فرمای.

خدایا هر بنده که بسوی تو باز گردد و حال آنکه در علم غیب تو شکننده توبه و بازگردنده به گناه و خطای خویش باشد. پس من بتو پناه می‌برم از آنکه مانند او باشم. پس توبه مرا چنان توبه‌ای قرار ده که پس از آن به توبه‌ای محتاج نباشم: توبه‌ای که موجب محو گناهان گذشته و سلامت از گناه در بقیه ایام عمر باشد.

خدایا من از نادانی خود به درگاه تو عذر می‌طلبم، و بخشش بدی کردارم را از تو می‌خواهم. پس از روی احسان مرا به کف رحمت خود در آور و از راه تفضل در جامه عافیت بپوشان.

خدایا من از آن خاطرات دل و نگاههای چشم و گفتگوهای زبانم که مخالف اراده تو یا بیرون از حد محبت تو باشد، پیش تو چنان توبه می‌کنم که هر يك از اعضايم - جداگانه - از عقوبتهای تو سالم بماند، و از قهر و انتقام شدید و دردناکت که بیدادگران از آن می‌هراسند ایمن گردد.

خدایا پس بر تنهائیم در برابر تو، و بر طپیدن دلم از ترس تو، و لرزه اعضايم از هیبت تو، رحمت آور زیرا

گناهانم ای پروردگار من در ساحت تو مرا در مقام رسوائی بپا داشته. پس اگر ساکت شوم، احدی در باره‌ام سخن نمی‌گوید و اگر وسیله‌ای یا کفیلی طلبم، سزاوار شفاعت نیستم.

خدایا بر محمد و آلش رحمت فرست، و کرم‌ت را در خطاهایم شفیع ساز، و به آئین مهربانی گناهانم را ببخش، و مرا به آنچه سزاوار آنم عقوبت مفرمای. و دامن احسانت را بر من بگستر، و مرا در پرده عفو و پویشان، و با من معامله شخص مقتدری کن که بنده‌ای ذلیل با تضرع و خضوع به درگاه او رفته، پس آن مقتدر بر او رحمت آورده. یا توانگری که بنده‌ای فقیر نزد او آمده، پس آن توانگر او را از خاک برداشته.

خدایا مرا از تو پناه دهنده‌ای نیستم، پس باید که قدرتت مرا پناه دهد، و مرا شفیع بسوی تو نیست، پس باید فضل تو شفیعم شود، و گناه‌م مرا به هراس افکنده، پس باید عفو تو مرا ایمن سازد. پس با این حال آنچه بر زبان راندم، از جهت جهل به کردار زشت و در اثر فراموشی کارهای نکوهیده پیشینم نیست. بلکه برای آن است که آسمان تو و هر که در آن ساکن است، و زمین تو و هر که بر روی آن است ندامتی را که آشکار کردم و توبه‌ای را که در آن بتو پناه بردم، بشنوند تا مگر یکی از ایشان - به رحمت تو - بر پریشان حالیم رحم آورد. یا برای آشفتم‌گیم بر من رقت کند. پس از جانب او دعائی بمن رسد که از دعای من نزد تو به اجابت نزدیکتر باشد. یا شفاعتی دست دهد که نزد تو از شفاعت من استوارتر باشد که نجات من از خشم تو، و دست یافتنم به خشنودی تو در طی آن باشد.

خدایا اگر پشیمانی پیش تو توبه است، پس من پشیمانترین پشیمان‌هایم و اگر ترک گناهت انابه است پس من اولین انابت‌کنندگانم، و اگر استغفار سبب ریختن گناهان است پس من پیش تو از مستغفرانم. خدایا پس همچنانکه به توبه فرمان دادی و قبول آن را ضمانت کردی، و بر دعا تحریص و ترغیب کردی و وعده اجابت دادی، بر محمد و آلش رحمت فرست، و توبه مرا قبول کن، و به ناامیدی از رحمتت باز مگردان، زیرا تویی پذیرنده توبه گناه‌کاران و بخشنده بر خطاپیشگان بازگرایندگان.

خدایا بر محمد و آلش رحمت فرست، همچنانکه بوسیله او ما را هدایت کردی، و بر محمد و آلش رحمت فرست همچنانکه به سبب او ما را رهائی دادی، و بر محمد و آلش رحمت فرست، چنان رحمتی که ما را در روز رستاخیز و در روز احتیاج بتو شفاعت کند. زیرا که تو بر هر چیز قدرت بی‌پایان داری. و آن برای تو آسان است.*